

عنوان مقاله:

مدیریت بحران آب با استفاده از کاهش مصرف در بخش کشاورزی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مهندسی محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

لیلا میرزایی - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد پومولوژی گروه علوم باغبانی دانشگاه تربیت مدرس تهران

عباس یداللهی - استادیار گروه علوم باغبانی دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

آب مایه بقا و دوام حیات در کره زمین است. این ماده حیاتی در جهان معاصر با روند رو به تزاید افزایش جمعیت از یک سو و مصارف ناشی از توسعه فعالیت های اجتماعی و اقتصادی از سوی دیگر، اهمیت بسیار یافته و کمبود آن مشکلاتی را در کشورهای خشک و نیمه خشک به وجود آورده است. میزان بارندگی در ایران، یک سوم متوسط بارندگی سالانه جهان است. حدود 85 درصد آب کشور در بخش کشاورزی مورد استفاده قرار می گیرد. بخش کشاورزی ناگزیر است با مصرف آب کمتر، تا حدود دو برابر میزان فعلی را در افق 25 سال آینده تولید نماید. بنابراین تلاش ها، برنامه ریزی ها و اقدامات می بایست صرف افزایش راندمان و بهره وری آب زراعی گردد. رشد سریع جمعیت و نیاز رو به رشد بخش کشاورزی به آب مطمئن در ایران، ما را به بسط نظام های تخصیص و بهبود الگوهای مصرف جهت صرفه جویی بیش تر آب ناگزیر می سازد. در این راستا پژوهشی در سال زراعی 90-92 در استان البرز، با هدف جلوگیری از زهکش سریع، نفوذ عمقی و تبخیر سطحی آب انجام شد. نتایج نشان داد که تلفیق سوپرجاذب و خاکپوش در کشت دیم در اراضی رها شده ی شهرستان طالقان، باعث افزایش رطوبت نسبی خاک و در پی آن بهبود ویژگی های رویشی نهال های بادام می شود.

کلمات کلیدی:

بحران آب، کشت دیم، سوپرجاذب، خاکپوش، بادام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/347576>

